

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

فرستنده: سیامک م.

۱۹ سپتمبر ۲۰۱۷

سوئیس: گزارشی کوتاه از تظاهرات برای آزادی زندانیان سیاسی و کارگری و اعتصابی

روز شنبه ۱۶ سپتمبر (۲۵ شهریور [سنبله] ۹۶) در پی فراخوان کانون دمکراتیک پناهندگان سوئیس و چند سازمان سیاسی دیگر همچنین فراخوان اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران واحد سوئیس جهت گرامیداشت یاد و خاطره جانبازان تابستان خونین سال ۶۷ و حمایت و پشتیبانی از زندانیان سیاسی و فعالان کارگری اعتصابی و زندانی در زندان گهر دشت (رجائی شهرکرج) و اوین و... خصوصاً رضا شهابی عضو هیأت مدیره سندیکای واحد، محمود بهشتی لنگرودی از رهبران کانون معلمان، اسماعیل عیدی، علی نجاتی و کلیه زندانیان کارگری و سیاسی اسیر در زندانهای جمهوری ضد بشری اسلامی ایران، تظاهرات قابل توجهی در شهر برن سوئیس برگزار شد.

این تظاهرات که به صورت ایستاده برگزار گردید توانست توجه بسیاری از مردم شهر برن سوئیس را به خود جلب نماید خصوصاً بیانیه های افشاگرانه که به زبانهای آلمانی و فرانسوی در محل خوانده شد و به تعداد زیادی بین رهگذاران کنجاو توزیع شد. در میان توزیع کنندگان اطلاعیه ها دو خانم سوئیسی بودند که به نشانه همبستگی با زندانیان اعتصابی آمده بودند قابل توجه بود، همچنین دو خانم سوئیسی دیگر میان جمع ما حضور داشتند که توجه بسیاری از رهگذاران را به خود جلب نموده بود خصوصاً خانمهای پخش کنندگان اطلاعیه که توضیحاتی در مناسبت این تظاهرات را به اطلاع تعداد قابل توجهی از مشتاقان می رساندند به طوریکه تا پایان تظاهرات دور آنان جمع زیادی از رهگذاران به چشم می خورد. عده ای به ما می گفتند آیا دفتری برای امضاء به منظور پشتیبانی وجود دارد ما به اطلاع آنها می رساندیم که این تظاهرات فقط برای اطلاع رسانی و افشای حکومت جنایتگر و غارتگر جمهوری اسلامی در ایران است که شماها بدانید آنها با این بازیهای فریبکارانه اصولگرا و اصلاح طلب چگونه مردم جهان و ایران را سرگرم نموده اند در حالی که کلیت رژیم در جنایات و غارت سازمان یافته و بی حساب سرمایه ملت ایران، دست شان در یک خمره است.

در این تظاهرات نمایندگان جریانات سیاسی و کارگری فراخوان دهنده سخنرانی نمودند که همه سخنرانان بدون استثناء خواهان نابودی جمهوری اسلامی ایران بودند، همچنین اشاراتی به جنایات رژیم خصوصاً قتل عام ده منشته تابستان سال ۶۷ در این نزدیک به چهل سال عمر ننگین رژیم سرمایه داران اسلامی نمودند. جزئیاتی در مورد زندانی نمودن فعالان کارگری و معلمان خصوصاً کارگران مبارز رضا شهابی بهنام ابراهیم زاده، علی نجاتی، معلمان خستگی ناپذیر

محمود بهشتی لنگرودی و معلم فداکار اسماعیل عبدی که اکنون رضا شهابی (چهل روز) و محمود بهشتی در اعصاب غذا به سر می برند و چگونگی احضار زندانی نمودن این پیشروان کارگری به اطلاع حضار رسید. در این سخنرانی ها از فعالیت های پیگیرانه و جسورانه ربابه رضائی همسر رضاشهابی پشتیبانی به عمل آمد.

تظاهرات همراه بود با پخش سرود های انقلابی دهه پنجاه و طنین شعارهایی به زبانهای المانی و فارسی مرگ بر جمهوری اسلامی و شعارهایی در محکوم نمودن غارتگران و سرکوبگران و درخواست آزادی فوری و بدون قید و شرط زندانیان سیاسی و کارگری همچنین لغو تمامی احکام زندان فعالان کارگری و سیاسی شدند. تمامی محل را فراگرفته بود تظاهر کنندگان طی شعارهایی از کارگران، معلمان، دانشجویان و کلیه زحمتکشان ایران خواهان ایجاد تشکلات مستقل و اتحاد این تشکلات به منظور نابودی نظام غارتگر و امنیتی ایران شدند.

این تظاهرات که در محلی بسیار شلوغ و در فضائی بسیار دوستانه برگزار گردید عکس هایی از رضا شهابی و دیگر زندانیان در دست تمامی تظاهر کنندگان بود.

در پایان توجه شما را به چند عکس از این تظاهرات جلب می نمایم.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران - سوئیس

نه می بخشیم، نه فراموش می کنیم، سکوت نخواهیم کرد

با حکم خمینی جلاد در سال ۱۳۶۷ در یک تابستان خونین، قتل عام زندانیان سیاسی یک جنایت سازمان یافته حکومتی با کشتار بیش از ۵۰۰۰ انسان آگاه و شجاع به اجراء درآمد. در آن زمان خامنه ای: رئیس جمهور، میر حسین موسوی نخست وزیر و عزیز دردانه خمینی: نخست وزیر، هاشمی رفسنجانی: رئیس مجلس، موسوی اردبیلی: رئیس دیوانعالی کشور بود.

پس از گذشت سالها اکنون که رهبران رژیم اسلامی ایران به دست داشتن در قتل عام زندانیان سیاسی مجبور به اعترافات کوچکی شده اند هنوز بیشمارانه از انجام آن جنایات دفاع می کنند، تا جایی که مجریان پست و زبون این جنایات (پورمحمدی، رئیسی، نیری، شوشتری و اشراقی) به خود جرأت داده با وقاحت تمام از این قتل عام دفاع می کنند. و این نشان می دهد که تداوم کشتار و شکنجه و اعدام و تکرار فاجعه کشتار زندانیان سیاسی در ابعاد قتل های زنجیره ای و کهریزک ها و دستگیری و زندانی کردن فعالان کارگری، دانشجویان، روزنامه نگاران و فعالان سیاسی، فرهنگی، در ادامه همان کشتار بوده. این درحالیست که در تمامی این جنایات کلیه دست اندرکاران حکومت اسلامی (اصلاح طلب و اصولگرا) با هم شریک و سهیم بوده و هستند. همه می دانند که عمق فاجعه این قتل های عام آنقدر زیاد است که تنها پرداختن به اخبار کمی که تاکنون افشاء شده صدها ساعت وقت نیاز دارد. البته جنایات رژیم اسلامی همچنان با شدت و قوت همچنان ادامه دارد.

آری امسال بار دیگر گرد آمدیم تا یاد و خاطره آنانی که نامشان در طول تاریخ جنایات چهار دهه حاکمیت رژیم جمهوری اسلامی با نام آزادی و عدالتخواهی گره خورده را پاس بداریم.

امروز همچنان در ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی کشور ما غارت شده، با مردمی بشدت سرکوب شده، بیکاری فقر، فلاکت و اعتیاد و فحشاء به جامعه تحمیل شده و کوچکترین مخالفتی با سیاستهای ضد بشری نظام اسلامی بشدت سرکوب می شود.

اکنون نیز بسیاری از فعالان کارگری، معلمان، دانشجویان و فعالان اجتماعی زندانی و در بدترین شرایط در زندانهای کشور به سر می برند، از این زندانیان تعدادی در اعتصاب غذای طولانی بیش از ۵۰ روز است که به حال خود رها شده و در شرایط مرگ تدریجی قرار دارند. تعداد ۱۱ نفر از این زندانیان همچنان به اعتصاب غذای خود ادامه می دهند.

آقای محمد بنزاده امیرخیزی با ۷۵ سال سن به علت اعتصاب حال جسمانی اش به شدت وخیم است و خواسته است وقت از دکتر بگیرد که با مخالفت شدید زندان و دادستانی مواجه شده است.

مسئولین قوه قضائیه با همکاری جلادان خود فروخته ای به نام مسئولین زندان فقط وظیفه خود را مرگ زندانیان می دانند

- یک پرونده جدید برای ۱۱ نفری که در اعتصاب می باشند ، باز شده و حتی در پرونده و پوشه زندان آنها ثبت شده است. اتهاماتی که به آنها نسبت داده اند عبارتند از :: توهین به رهبری - توهین به مقامات کشوری - اخلاف در نظم. که حکم یکسال زندان به حکم قبلی آنان اضافه می شود.

شرایط زندانیان اعتصابی بشدت نگران کننده است آنها از امکانات اولیه محروم هستند. هیچ گونه تهویه هوایی وجود ندارد. تمام منافذ و پنجره ها را با ورقه های فلزی و فنس بسته وجوش داده اند. هوای کافی در سلولها وجود ندارد و درروز تنها ۲ ساعت آب در لوله ها جریان دارد ،آب آشامیدنی سالم در دسترس نیست. حتی وسایل شخصی آنها از جمله تصفیه آب، هواکش، تلویزیون و..مصادره شده است.

اعتصابیون بعد از گذشت حدود ۵۰ روز به شدت ضعیف شده اند و رسیدگی پزشکی به هیچ عنوان صورت نمی گیرد. به طوری که بهداری زندان کماکان از معاینه و گرفتن فشار خون و سرم زدن خوداری می کند. رئیس زندان گفته: دادستان دستور داده که هیچ وسیله ای ارتباطی از قبیل رادیو و تلویزیون و...در اختیار زندانیان نگذاریم

زندانیان همچنان در شرایطی زیست می کنند که بیش از چهل دوربین مداربسته و دهها دستگاه شنود که حتی در حمام و توالت نصب شده اند، کوچکترین حریم خصوصی را از آنها گرفته است.

عده ای دیگر از اعتصابیون که در روزهای قبل حالشان وخیم شده است به نحوی دیگر با هم بندیهای در حال اعتصاب غذای خود همراهی می کنند. آیا می دانید که این زندانیان خواستشان بازگشت به سالون قبلی و اعاده خسارت و حیثیت می باشد؟(جائیکه آنان امکانات بیشتری برای تحمل حبس کشیدن دارند)!!!!

در این میان فقط خواسته فوری رضا شهابی آزادی از زندان است.

بر اساس اطلاعیه های سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه، رضا شهابی عضو هیأت مدیره و خزانه دار این سندیکا، روز چهارشنبه هیجدهم مرداد ماه[اسد] بعد از مراجعه به زندان رجائی شهر بازداشت وزندانی شده است. رضا شهابی که به دلیل فعالیت های صنفی وکارگری خود با پرونده سازی بازجویان واطلاعاتی ها به شش سال حبس و پرداخت مبلغ هفت میلیون و پانصد هزار تومان جریمه نقدی و پنج سال محرومیت از فعالیت های سندیکائی از سوی شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب محکوم گردیده بود ، او بخش اعظم محکومیت خود را در زندان گذراند و سپس به علت جراحات وارده بر اثر شکنجه در دوران حبس در مرخصی پزشکی قرار داشت. شهابی در سال ۱۳۹۳ هنگامی که دوران محکومیت را می گذرانید، مجدداً با یک پرونده سازی جدید به بهانه شرکت دراعتراضات بند ۳۵۰ زندان اوین به یک سال زندان دیگر محکوم شد. او در تاریخ ۹ آگست به زندان احضار با وجودی که در دوران مرخصی پزشکی قرار داشت ، مقامات امنیتی و قضائی او را مجدداً به زندان افکندند.

جرم رضا شهابی و دیگر اعضای سندیکای واحد ایجاد تشکل مستقل از دولت و کارفرما برای دستیابی به مطالباتشان بوده است، که البته به این دلیل اخراج، بازداشت و حتی مورد ضرب و شتم قرار گرفته اند.رضا شهابی از روز ۹آگست و پس از ورود به زندان، اعتصاب غذا کرده است.بازداشت مجدد وبازگرداندن اسماعیل عبدی به زندان، ادامه حبس معلمان حق طلبی همچون محسن عمرانی، تبعیدعلی اکبرباغانی و احضار محمود بهشتی لنگرودی عضو

کانون صنفی معلمان تهران و علی نجاتی عضو هیأت مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه نشان از سرکوب لجام گسیخته در حاکمیت نظام سرمایه داری جمهوری اسلامی دارد.

ما ضمن اعلام همبستگی با اعتصابیون در زندان های حکومت اسلامی خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط آنان می باشیم.

آزادی فوری و بی قید و شرط رضا شهابی و سایر کارگران ، معلمان ، دانشجویان فعالان اجتماعی و سیاسی را خواسته و خواهان پایان دادن فوری به چرخه سرکوب و احضار و بازداشت فعالان صنفی و سیاسی هستیم.

ما خواهان ابطال کلیه احکام زندان فعالان کارگری ، معلمان ، فعالان دانشجویی می باشیم.

نابود باد رژیم غارتگر ، سرکوبگر و جنایتکار جمهوری اسلامی ایران.

پیروز باد مبارزات کارگران ، معلمان و دانشجویان

زنده و جاوید باد یاد جانبازان دهه ۶۰ و تمامی مبارزان راه آزادی و عدالت.

شنبه : ۲۰۱۷ / ۰۹ / ۱۶

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران / سوئیس